

інформаційні потоки в ньому спрямовані від об'єкта до суб'єкта управління. Наявність зворотного зв'язку є обов'язковою умовою завершеності системи управління

Стратегічний контроль лежить в основі діяльності вищого рівня менеджменту і передбачає облік, оцінювання й аналіз результатів розроблення й реалізації перспективних концепцій інноваційного розвитку. Він здійснюється як на стадії формування і розроблення інноваційної стратегії, так і в процесі її реалізації. Стратегічний контроль концентрує увагу на життєво важливих аспектах інноваційного процесу: науково-технічних прогнозах, продуктово-тематичному портфелі. [3]

В разі виявлення відхилень при контролюванні інноваційного проекту застосовується функція регулювання.

Таким чином, ефективне управління інноваційною діяльністю підприємства означає перехід на новий, досконаліший спосіб організації його діяльності, що забезпечує зростання виробничих можливостей та є показником інноваційного розвитку підприємства.

1. Економіка інноваційного підприємства. Навч. Посібник / О.Є. Кузьмін, І.Н. Пащенко, Л.І. Чернобай, А.О. Босак – Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2009. – 456с. 2. В.В. Кошеленко Мотивація інновацій як фактор підвищення ефективної діяльності українських підприємств – Донецьк: Научные труды ДонНТУ. Серия: экономическая. Выпуск 32, 2007. – 201-205с. 3. Захарченко В.І., Корсікова Н.М., Меркулов М.М. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 448 с.

Кокотайло Р.О.

студ. групи ЕМЕМ-12

Науковий керівник – к.е.н., ст. викл. К.О. Дорошкевич

ДОСЛІДЖЕННЯ НАЙБІЛЬШИХ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ ЛЬВІВЩИНИ ЗА 2012 РІК

Найбільшими інвестиційно-інноваційними проектами Львівщини за 2012 рік, можна вважати проекти щодо проведення Євро-2012. В першу чергу хотілось б відзначити проекти щодо: реконструкції міжнародних і загальнодержавних транспортних вузлів (реконструкція міжнародного аеропорту „Львів”, будівництво та реконструкція комунальних доріг і автовокзалів міста); будівництва основного стадіону для проведення фінальних ігор чемпіонату, реконструкція трьох існуючих стадіонів у м.Львові; будівництва та реконструкція готелів відповідно до вимог проведення чемпіонату; модернізації системи освітлення.

На мою думку, це головні і найбільші проекти Львівщини. Фактично на підготовку області було виділено 10,45млрд. грн., з яких 8,1млрд. – кошти із державного бюджету, 0,22млрд. – кошти місцевих бюджетів та 2,2млрд. – грошові інвестори. Для проведення чемпіонату було збудовано

стадіон «Арена-Львів» (вартість – 2,98млрд. грн.), реконструйовано злітно-посадкову смугу, збудовано новий термінал Міжнародного аеропорту «Львів» (загальна вартість проекту – 4,6млрд. грн.), здійснено будівництво і реконструкцію доріг Львівщини (вартість проекту 568,57млн. грн., та 311,17млн. грн. – витрачено на комунальні дороги Львова)[2].

У І півріччі 2012р. підприємства та організації Львівщини освоїли 4303,7млн.грн. капітальних інвестицій. Обсяг капітальних інвестицій зріс порівняно з відповідним періодом попереднього року на 23,1% (у січні-червні 2011 року інвестиції зросли на 14,1%).

Переважну частку капітальних інвестицій становили інвестиції у матеріальні активи (99%). З них у житлові будівлі спрямовано 22,7% усіх інвестицій, нежитлові будівлі – 25,1%, інженерні споруди – 17%. На придбання машин, обладнання, інвентарю та транспортних засобів витрачено майже третину усіх вкладень. У нематеріальні активи направлено 1% капітальних інвестицій.

За рахунок власних коштів підприємств та організацій здійснено 43,7% капітальних інвестицій. З державного бюджету було профінансовано 23,3% усіх вкладень, з місцевого бюджету – 1,1%. Питома вага кредитів банків скоротилась і становила 8,6%[1].

Як уже зазначалося, у Львові в 2012р. цілком комп'ютеризовано систему ввімкнення зовнішнього освітлення. Протягом року ЛКП «Львівсвітло» виконало ремонт приміщення диспетчерської, а також замінило систему керування зовнішнім освітленням. Так модернізація дас велику економію. Тільки минулого року вартість освітлювальних послуг звелася з 4,5тис. грн. до 700грн щомісячно. Сьогодні вулиці Львова освітлені на 95%, у 2006р. цей показник становив 68%. Це позитивно вплинуло на транспорту ситуацію у місті. Якщо у 2006р. у місць траплялось у середньому 20 аварій, то сьогодні – тільки одна за місяць у нічний час[3].

На мою думку головними темами майбутніх інвестиційно-інноваційних проектів Львівщини мали б стати такі питання, як енергоефективність та ресурсозбереження, нові стратегії і програми у сфері міжрегіональної та транскордонної співпраці, підвищення конкурентоспроможності та диверсифікації економіки регіонів, розвиток українського агробізнесу.

Євро-2012 дало поштовх для розвитку туризму в нашому регіоні, так як багато іноземців ознайомилися з нашою культурою, пам'ятниками архітектури, мальовничими краєвидами і гостинністю. Як вже відомо, Україна отримала право на проведення Євро-баскету. Це також буде хорошим поштовхом для майбутніх інвестиційно-інноваційних проектів на Львівщині. Зокрема, побудова нових спортивних споруд, покращення інфраструктури, реконструкція доріг, що в свою чергу покращить економічний розвиток регіону, дозволить збільшити робочі місця, та приведе до зростання потоку іноземних туристів.

[електронний ресурс] – Режим доступу: http://lv.ukrstat.gov.ua/ukr/si/express/2012/v04030612_186. 2. Львівська обласна державна адміністрація [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.loda.gov.ua/ua/priorities/investment/2012/>. 3. Урядовий портал [електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=245346956&cat_id=244277216.

Корнєєва Т.В.
студ. групи МЕ-33
Науковий керівник – асист. Т.М. Шотік

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВЕНЧУРНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Венчурний бізнес (англ. Venture – ризиковий) – вид бізнесу, орієнтований на практичне використання технічних новинок, результатів наукових досягнень, ноу-хау, ще не випробуваних на практиці[1]. Формування венчурних підприємств і розвиток венчурного бізнесу в Україні відбувається із 1992 року досить повільними темпами. Першим вітчизняним фондом венчурного капіталу став фонд «Україна», який здійснив інвестиції в 30 вітчизняних компаній на суму 10млн. дол. США. Велика частка інвестування цим фондом здійснювалась за рахунок Європейського банку реконструкції та розвитку.

На поточний момент венчурний бізнес в Україні перебуває на початковій стадії розвитку і немає вагомого значення у фінансовій системі. Проблематику розвитку можна пояснити наступними складовими: триває реструктуризація економіки; нерозуміння сутності венчурного капіталу зі сторони підприємців, а також консалтингових фірм; нерозвиненість інфраструктури венчурного капіталу; брак спеціалістів.

Нерозвиненість фондового ринку є головною складністю у виході інвестора з бізнесу й є однією з головних причин повільного розвитку венчурних послуг в Україні [2].

Основними сферами використання венчурного капіталу є високі і нові технології, завданням яких є покращення рівня життя і забезпечення зайнятості населення. Крім того, перспективним шляхом розвитку венчурного бізнесу є використання зарубіжного досвіду у цій сфері та врахування особливостей формування венчурного капіталу в Україні. У США виходом із ситуації для венчурів стала поява та зростання кількості об'єктів, передусім виробничо-технологічної інфраструктури: у 50-х роках ХХ сторіччя в районі міста Сан-Франциско з'являється тепер уже широковідома “Силіконова долина”, заснована компанією “Локхід”, який на той момент потрібен був майданчик для розроблення та випробування балістичних ракет. Із плином часу на зведеному майданчику було сконцентровано значну кількість підприємств, дослідницьких центрів, консультаційних і сервісних фірм, венчурних компаній, насамперед в галузі електронно-комп'ютерних виробництв. “Силіконова долина”